

Εκρηκτική αφήγηση

Του **ΚΩΣΤΑ ΙΩΡΔΑΝΙΔΗ**

«**Ε**ίμαι ο μόνος Έλληνας πολιτικός που ξεκίνησε την καριέρα του φιλελεύθερος και τελειώνω, δόξα τω Θεώ, φιλελεύθερος. Δεν έχω αλλάξει σε τίποτε», αρχίζει την αφήγησή του ο Κωνσταντίνος Μπτσστάκνς, στο έξοκου ενδιαφέροντος νέο βιβλίο του κ. Αλέξη Παπακελά, που μόλις κυκλοφόρησε με τίτλο «Ο Κωνσταντίνος Μπτσστάκνς, με δικά του λόγια».

Κάποιοι θα αξιολογήσουν την ως άνω ρήση του Κων/νου Μπτσστάκνς ως άμεση ομολογία ότι ο πρώην πρόεδρος και πρωθυπουργός της Ν.Δ. υπήρξε «ξένο σώμα» στη συντηρητική παράταξη. Κάποιοι άλλοι θα προσπαθήσουν να σταθμίσουν τις επιπτώ-

Το θέμα της συνυπάρξεως Φιλελευθέρων και Συντηρητικών είναι επίκαιρο, τόσο στη Ν.Δ. όσο και ευρύτερα στην ευρωπαϊκή κεντροαριστερά.

σεις της δηλώσεώς του στον σημερινό γένη της αξιωματικής αντιπολιτεύσεως –και υιό του– με τα ανοίγματά του προς το Κέντρο, τον φιλελεύθερο προσανατολισμό του και άλλα συναφή. Πολλά θα ειπωθούν. Αυτό συμβαίνει πάντα με τα ενδιαφέροντα βιβλία.

Κάτι ανάλογο θρυλείται ότι ειπώθηκε στο εστιατόριο «Διόνυσος», όπου λίγες ημέρες μετά το πραξικόπημα του Απριλίου 1967, ο περιώνυμος επιχειρηματίας Μποδοσάκνς συνέτρωγε με κάποιους αξιωματικούς «της καταστάσεως», κατά την έκφραση της εποχής. Μετά από λίγο εισέρχεται, με άλλη παρέα, ο Αριστοτέλης Ωνάσης και λέει χαριτολογώντας:

«Τι θα γίνει με εσένα, βρε Μπποντόση (Πρόδρομε στην ελληνική), με τον Βενιζέλο ήσουν, με τον Παπάγο, τον Καραμανλή, με τον Παπανδρέου και τώρα με

την Επανάσταση;» για να λάβει την απάντηση. «Δεν φταίω, Αρίστο μου. Εγώ είμαι πάντα ο ίδιος. Αυτοί αλλάζουν». Άλλο όμως να τα λέει αυτά ένας δαιμόνιος επιχειρηματίας και άλλο ο ιδρυτής μιας πολιτικής δυναστείας.

Για λόγους συμπτωματικούς, ωστόσο, το θέμα της συνυπάρξεως Φιλελευθέρων και Συντηρητικών είναι επίκαιρο, τόσο στη Ν.Δ. όσο και ευρύτερα στην ευρωπαϊκή κεντροαριστερά. Η συγκατοίκηση Φιλελευθέρων και Λαϊκών υπήρξε εξαρχής επώδυνη, όταν του σχήματος του Ελληνικού Συναγερμού ηγήθη ο Αλέξανδρος Παπάγος.

Ο βασιλεύς Παύλος δε ήταν υπέρ της ωσμώσεως των δύο παρατάξεων, διότι πιθανότατα επιθυμούσε τη διατήρηση του δικομματικού συστήματος, στο πλαίσιο δύο εθνικοφρόνων παρατάξεων, και όχι λόγω προσωπικής αντιπαθείας προς τον Παπάγο, ως θρυλείται. Δικαιώθη ιστορικά όταν στις εκλογές του 1958 η ΕΔΑ ανεδείχθη σε αξιωματική αντιπολίτευση.

Μετά πολλού του κόπου και με τη συμβολή των Ανακτόρων το Κέντρο ανασυστήθη, οι ενταχθέντες στην ΕΡΕ Φιλελεύθεροι αφομοιώθηκαν έως ότου ο Κων/νος Μπτσστάκνς εξελέγη πρόεδρος της Ν.Δ., που επί των ημερών του προσέλαβε τον προσδιορισμό της «Μεγάλης Φιλελεύθερης Παράταξης» και το κόμμα εδικάσθη, έως ότου με τεράστια προσπάθεια η ενότης απεκαταστάθη επί της προεδρίας του κ. Κώστα Καραμανλή.

Επί της προεδρίας του κ. Αντώνη Σαμαρά επεχειρήθη η τόνωση της δεξιάς φυσιογνωμίας της Ν.Δ. διά της εισπηδήσεως βουλευτών του ΛΑΟΣ, και σήμερα ο κ. Αλέξης Τσίπρας επιχειρεί να δημιουργήσει ρήγμα στην Κεντροδεξιά. Τρομακτικό ενδιαφέροντος η αφήγηση του Κων/νου Μπτσστάκνς, αλλά άγνωστες οι όποιες επιπτώσεις στην παρούσα συγκυρία.